



Datum van
inontvangstneming

:

28/02/2023

Zaak C-22/23

Verzoek om een prejudiciële beslissing

Datum van indiening:

19 januari 2023

Verwijzende rechter:

Administratīvā rajona tiesa (bestuursrechter in eerste aanleg,
Letland)

Datum van de verwijzingsbeslissing:

18 januari 2023

Verzoekende partij:

SIA Citadeles nekustamie īpašumi

Verwerende partij:

Valsts ieņēmumu dienests (belastingdienst)

ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA (bestuursrechter in eerste aanleg)

[OMISSIS] BESLISSING

Riga, 18 januari 2023

De Administratīvā rajona tiesa [OMISSIS].

[OMISSIS] [samenstelling van de rechterlijke instantie] [OMISSIS] heeft in openbare terechtzitting de door SIA Citadeles nekustamie īpašumi ingestelde bestuursrechtelijke vordering tot vernietiging van de beslissing [OMISSIS] van de Valsts ieņēmumu dienests (belastingdienst, Letland) [OMISSIS] onderzocht.

Voorwerp en relevante feiten van het hoofdgeding

- 1 Verzoekster, SIA Citadeles nekustamie īpašumi, is een in de Republiek Letland geregistreerde handelsvennootschap die zich onder meer bezighoudt met de aan- en verkoop van onroerend goed voor eigen rekening en met de verhuur, het beheer en de administratie van onroerend goed dat haar eigendom is.

- 2 In de periode van 14 september 2021 tot en met 4 februari 2022 heeft de Nelegāli iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas pārvalde (bureau voor de bestrijding van het witwassen van geld; hierna: „Bureau”) van de belastingdienst bij verzoekster een controle verricht in het kader van de voorkoming van witwassen van criminele opbrengsten, op basis waarvan op 14 september 2021 [OMISSIS] een controleverslag is opgesteld (gevolgd door een nader controleverslag van 4 februari 2022).

Volgens het controleverslag verhuurde verzoekster onroerend goed dat zij in eigendom had [OMISSIS] door daarover huurovereenkomsten te sluiten met huurders van bedrijfsruimten, waaronder rechtspersonen en juridische structuren. Voorts blijkt uit de controle dat, volgens de in het handelsregister beschikbare informatie, sommige huurders van die bedrijfsruimten hun respectieve zetel in de gehuurde bedrijfsruimten hebben geregistreerd.

Tijdens de controle heeft het Bureau [OMISSIS] vastgesteld dat verzoekster:

- 1) zich niet had geregistreerd bij de belastingdienst als „dienstverlener op het gebied van de oprichting en exploitatie van juridische structuren of rechtspersonen”,
 - 2 geen persoon had aangesteld die verantwoordelijk is voor de naleving van de Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likums (wet ter voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en nucleaire proliferatie; hierna: „antiwitwaswet”),
 - 3) geen risicobeoordeling van de financiering van nucleaire proliferatie voor haar activiteit had verricht en gedocumenteerd,
 - 4) geen intern controlesysteem had ingevoerd,
 - 5) geen documenten had overgelegd betreffende maatregelen inzake klantenonderzoek en toezicht op transacties.
- 3 In het licht van bovenstaande vaststellingen van het Bureau [OMISSIS] heeft dit verzoekster bij beslissing [OMISSIS] op 28 maart 2022 een geldboete van 1 000 EUR opgelegd wegens schending van de bepalingen van de antiwitwaswet en de Starptautisko un Latvijas Republikas nacionālo sankciju likums (wet inzake nationale en internationale sancties; hierna: „sanctiewet”). Verzoekster heeft tegen deze beslissing bezwaar gemaakt bij de directeur-generaal van de belastingdienst, die de beslissing van [het Bureau] bij een nieuwe beslissing van 15 juni 2022 [OMISSIS] heeft bevestigd (hierna: „beslissing”).

De beslissing is gebaseerd op het standpunt van de belastingdienst dat de economische activiteit van verzoekster, bestaande in de aankoop en verkoop van onroerende goederen voor eigen rekening en de verhuur, het beheer en de administratie van de onroerende goederen waarvan zij eigenaar is, moet worden

beschouwd als het verrichten van diensten met betrekking tot de oprichting en de exploitatie van juridische structuren of rechtspersonen (verschaffing, aan juridische structuren of rechtspersonen, van een zetel, een adres voor het ontvangen van poststukken of een fysiek adres voor het verrichten van transacties, en het verrichten van andere soortgelijke diensten), aangezien verzoekster in de gesloten huurovereenkomsten de huurders heeft gemachtigd de bedrijfsruimten die zij aan hen had verhuurd, als hun zetel in te schrijven. Volgens de belastingdienst moet verzoekster dus worden beschouwd als een meldingsplichtige entiteit in de zin van de antiwitwaswet.¹

- 4 Op 15 juli 2022 heeft verzoekster bij de Administratīvā rajona tiesa een vordering tot nietigverklaring van de beslissing ingesteld.

Ter staving van haar beroep voert verzoekster aan dat zij geen meldingsplichtige entiteit is in de zin van de antiwitwaswet en dat zij zich derhalve niet hoeft te houden aan de bepalingen van deze wet of van de sanctiewet [OMISSIS], waarvan de belastingdienst de overtreding heeft vastgesteld.

Verzoekster verklaart dat zij zich in het kader van haar bedrijfsactiviteit bezighoudt met de verhuur, het beheer en de exploitatie van gebouwen waarvan zij eigenaar is en dat zij geen diensten verricht ten behoeve van de bedrijfsactiviteit van andere personen. In de gesloten huurovereenkomsten is het recht van de huurder om zijn zetel in te schrijven slechts een van de huurrechten en hangt de overeengekomen huurprijs niet af van het feit of de huurder zijn zetel al dan niet heeft ingeschreven. Verzoekster heeft zich jegens de huurders niet verbonden tot het verlenen van andere diensten dan de verhuur van de bedrijfsruimte en verleent hun ook geen andere diensten.

Verzoekster is van mening dat de wetgever bij de omzetting van richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en richtlijn 2006/70/EG van de Commissie [OMISSIS] (hierna: „richtlijn 2015/849”), niet alle verhuurders van bedrijfsruimten als meldingsplichtige entiteiten in de zin van de antiwitwaswet heeft willen aanwijzen, maar alleen diegenen wier activiteit gebaseerd is op een dienst bestaande in het ter beschikking stellen van een zetel aan een andere persoon, ook al is de onderneming zelf (de huurder) niet daadwerkelijk in die ruimte gevestigd. Het gaat er met andere woorden om dat een onderneming de mogelijkheid wordt geboden om op een bepaald adres bereikbaar te zijn, ook al

¹ Vadlīnijas Valsts ieņēmumu dienesta uzraugāmajiem Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likuma subjektēm (richtsnoeren voor meldingsplichtige entiteiten in de zin van de preventiewet die onder toezicht staan van de belastingdienst) (<https://www.vid.gov.lv/lv/vadlinijas-1>): onderafdeling 2.4: - verleners van diensten in verband met de oprichting en exploitatie van juridische structuren of rechtspersonen (<https://www.vid.gov.lv/lv/media/3230/download?attachment>).

verricht die onderneming haar economische activiteit niet op het aangegeven adres. Zelfs indien de huurder de gehuurde bedrijfsruimte bestemd voor de uitvoering van zijn economische activiteit als zijn zetel laat registreren, verandert dit niets aan de aard van de economische activiteit die verzoekster, als verhuurder, verricht (verhuur van onroerend goed), omdat alleen de huurder zelf, door zijn economische activiteit in de gehuurde bedrijfsruimte te verrichten, er de zetel van zijn economische activiteit van maakt en besluit dit aan derden mee te delen, onder meer door daar zijn zetel te laten registreren.

- 5 De belastingdienst betoogt in de bij deze rechtbank ingediende stukken dat de mogelijkheid dat een persoon zijn zetel in het pand van verzoekster vestigt en daar economische activiteiten uitoefent, verzoekster tot een meldingsplichtige entiteit in de zin van de antiwitwaswet maakt.

Wettelijk kader

Unierecht

- 6 Artikel 5, lid 4, eerste alinea, van het Verdrag betreffende de Europese Unie luidt als volgt: „Krachtens het evenredigheidsbeginsel gaan de inhoud en de vorm van het optreden van de Unie niet verder dan wat nodig is om de doelstellingen van de Verdragen te verwezenlijken.”

- 7 Richtlijn 2015/849

(7.1) Overweging 8 van richtlijn 2015/849 luidt als volgt:

„(8) Wat betreft meldingsplichtige entiteiten die onder het toepassingsgebied van deze richtlijn vallen, zouden makelaars in onroerend goed in voorkomend geval kunnen worden opgevat als mede omvattende huurbemiddelingsdiensten.”

(7.2) Artikel 2, lid 1, punt 3, onder a), b), punt i, c) en d), van richtlijn 2015/849 bepaalt als volgt:

„1. Deze richtlijn is van toepassing op de volgende meldingsplichtige entiteiten:

[...]

3. de volgende natuurlijke of rechtspersonen handelend in het kader van hun beroepsactiviteiten:

- a) auditors, externe accountants en belastingadviseurs;
- b) notarissen en andere onafhankelijke beoefenaren van juridische beroepen wanneer zij deelnemen, hetzij door op te treden in naam en voor rekening van hun cliënt in enigerlei financiële of onroerendgoedtransactie, hetzij door het verlenen van bijstand bij het voorbereiden of uitvoeren van transacties voor hun cliënt in verband met:

i) de aan- en verkoop van onroerend goed of bedrijven;

[...]

c) niet onder a) of b) vallende aanbieders van [...] vennootschapsrechtelijke diensten;

d) vastgoedmakelaars”.

(7.3) Artikel 2, lid 7, van richtlijn 2015/849 bepaalt het volgende:

„Wanneer de lidstaten voor de toepassing van dit artikel het witwasrisico of het risico van terrorismefinanciering beoordelen, besteden zij bijzondere aandacht aan elke financiële activiteit ten aanzien waarvan het door haar aard bijzonder waarschijnlijk mag worden geacht dat zij kan worden gebruikt of misbruikt voor witwassen of terrorismefinanciering.”

([7.4) Artikel 3, punt 7, onder c), van richtlijn 2015/849 bepaalt het volgende:

„In deze richtlijn wordt verstaan onder:

[...]

7. „aanbieder van [...] vennootschapsrechtelijke diensten”: een persoon die als bedrijfsactiviteit een van de navolgende diensten aan derden aanbiedt:

[...]

c) verschaffen van een statutaire zetel, bedrijfsadres, administratief of correspondentieadres en verlening van andere daarmee samenhangende diensten voor een vennootschap, een maatschap of andere rechtspersoon of juridische constructie”.

Lets recht

8 De antiwitwaswet zet de bepalingen van richtlijn 2015/849 in nationaal recht om.²

(8.1) Artikel 1, punt 10, van de antiwitwaswet luidt als volgt:

„In deze wet worden de volgende termen gebruikt:

[...]

10) verlener van diensten in verband met de oprichting en werking van juridische structuren of rechtspersonen: een natuurlijke of rechtspersoon die zakelijke betrekkingen met een klant onderhoudt en de volgende diensten aan de klant verleent:

² [OMISSIS]

[...]

c) verschaffen aan juridische structuren of rechtspersonen van een statutaire zetel, een adres voor het ontvangen van poststukken of een fysiek adres voor het verrichten van transacties, en verlenen van andere soortgelijke diensten”.

(8.2) Artikel 3, lid 1, punt 4), onder a), leden 5 en 6, van de antiwitwaswet bepaalt als volgt:

„(1) Meldingsplichtige entiteiten in de zin van deze wet zijn personen die een van de volgende economische of beroepsactiviteiten uitoefenen:

[...]

4) notarissen, advocaten en andere onafhankelijke juridische dienstverleners, indien zij namens en voor rekening van hun cliënt meewerken aan het opzetten of uitvoeren van transacties, deelnemen aan transacties of andere beroepsactiviteiten verrichten in verband met transacties voor rekening van hun cliënt en met betrekking tot:

a) de aankoop en verkoop van onroerend goed of bedrijfsaandelen,

[...]

5) verleners van diensten in verband met de oprichting en de exploitatie van juridische structuren of rechtspersonen;

6) tussenpersonen bij onroerendgoedtransacties”.

9 Komerclikums (wetboek van koophandel)

(9.1) Versie van het wetboek van koophandel die van kracht was tot 31 juli 2021.

(9.1.1) Artikel 23, leden 1 en 3, van het wetboek van koophandel bepaalt het volgende:

„(1) De opening van een filiaal wordt ingeschreven in het handelsregister nadat de ondernemer hierom heeft verzocht.

[...]

(3) Het verzoek gaat vergezeld van de toestemming van de eigenaar van het onroerend goed (gebouw of particulier gedeelte daarvan) met de inschrijving van de statutaire zetel van het filiaal in het betrokken gebouw of particulier gedeelte daarvan. [...]”.

(9.1.2) Artikel 25, leden 2 en 3, punt 5, van het wetboek van koophandel bepaalt het volgende:

„[...]”

(2) De opening van een filiaal van een buitenlandse ondernemer wordt ingeschreven in het handelsregister nadat de buitenlandse ondernemer hierom heeft verzocht.

[...]

(3) Het verzoek tot inschrijving van een filiaal van een buitenlandse ondernemer in het handelsregister gaat vergezeld van de volgende documenten:

[...]

5) De toestemming van de eigenaar van het onroerend goed (gebouw of particulier gedeelte daarvan) met de inschrijving van de statutaire zetel van het filiaal van de buitenlandse ondernemer in het betrokken gebouw of particulier gedeelte daarvan. [...]”.

(9.1.3) Artikel 75, leden 1 en 4, van het wetboek van koophandel bepaalt het volgende:

„(1) Iedere natuurlijke persoon die economische activiteiten uitoefent, is verplicht te verzoeken om inschrijving als zelfstandige ondernemer in het handelsregister [...].

[...]

(4) Het verzoek gaat vergezeld van de toestemming van de eigenaar van het onroerend goed (gebouw of particulier gedeelte daarvan) met de inschrijving van de bedrijfszetel van de zelfstandige ondernemer in het betrokken gebouw of particulier gedeelte daarvan. [...]”.

(9.1.4) Artikel 78, leden 1, 2 en 2¹ van het wetboek van koophandel bepaalt het volgende:

„1. De oprichting van een onderneming moet worden ingeschreven in het handelsregister.

(2) Onder statutaire zetel wordt verstaan het postadres waar de administratie van de onderneming is gevestigd (hoofdkantoor). Een zetelwijziging moet in het handelsregister worden ingeschreven.

(2¹) Het verzoek gaat vergezeld van de toestemming van de eigenaar van het onroerend goed (gebouw of particulier gedeelte daarvan) met de inschrijving van de statutaire zetel van de vennootschap in het betrokken gebouw of particulier gedeelte daarvan. [...]”.

(9.1.5) Artikel 139 van het wetboek van koophandel bepaalt het volgende:

„(1) De statutaire zetel is het kantoor waar de administratie van de onderneming is gevestigd (hoofdkantoor). In geval van wijziging van de statutaire zetel dienen de bestuurders bij het handelsregister een verzoek in om de overeenkomstige vermelding aan te brengen.

(2) Het verzoek gaat vergezeld van de toestemming van de eigenaar van het onroerend goed (gebouw of particulier gedeelte daarvan) voor de inschrijving van de statutaire zetel van de vennootschap in het betrokken gebouw of particulier gedeelte daarvan. [...]”.

(9.2) Huidige versie van het wetboek van koophandel, in werking getreden op 1 augustus 2021.

(9.2.1) Artikel 23, leden 1 en 3, van het wetboek van koophandel bepaalt het volgende:

„(1) De opening van een filiaal wordt ingeschreven in het handelsregister nadat de ondernemer hierom heeft verzocht.

[...]

(3) Het verzoek vermeldt de statutaire zetel van het filiaal [...] en bevestigt dat het filiaal bereikbaar is op de aangegeven statutaire zetel en een rechtsgrondslag heeft om daar gevestigd te zijn”.

[9.2.2] Artikel 25, leden 2 en 3¹ van het wetboek van koophandel bepaalt het volgende:

„(2) De opening van een filiaal van een buitenlandse ondernemer wordt ingeschreven in het handelsregister nadat de buitenlandse ondernemer hierom heeft verzocht.

[...]

(3¹) De aanvraag vermeldt de statutaire zetel van het filiaal van de buitenlandse ondernemer [...] en bevestigt dat het filiaal bereikbaar is op de aangegeven statutaire zetel en een rechtsgrondslag heeft om daar gevestigd te zijn”.

(9.2.3) Artikel 75, leden 1 en 4, van het wetboek van koophandel bepaalt het volgende:

„(1) Iedere natuurlijke persoon die economische activiteiten uitoefent, is verplicht te verzoeken om inschrijving als zelfstandige ondernemer in het handelsregister [...].

[...]

(4) Het verzoek vermeldt de bedrijfszetel van de zelfstandige ondernemer [...] en bevestigt dat de zelfstandige ondernemer bereikbaar is op het vermelde adres en een rechtsgrondslag heeft om daar gevestigd te zijn.

(9.2.4) Artikel 78, leden 1, 2 en 2¹ van het wetboek van koophandel bepaalt het volgende:

„1. De oprichting van een onderneming moet worden ingeschreven in het handelsregister.

(2) Onder statutaire zetel wordt verstaan de in het handelsregister ingeschreven zetel van de vennootschap.

(2¹) Het verzoek vermeldt de statutaire zetel [...] en bevestigt dat de vennootschap bereikbaar is op de aangegeven statutaire zetel en een rechtsgrondslag heeft om daar gevestigd te zijn.”

(9.2.5) Artikel 139 van het wetboek van koophandel luidt als volgt:

„(1) De statutaire zetel is de in het handelsregister ingeschreven zetel van de vennootschap. In geval van wijziging van de statutaire zetel dienen de bestuurders bij het handelsregister een verzoek in om de overeenkomstige vermelding aan te brengen.

(2) In het verzoek moeten de bestuurders de statutaire zetel van de vennootschap vermelden [...] en bevestigen dat de vennootschap bereikbaar is op de vermelde statutaire zetel en een rechtsgrondslag heeft om daar gevestigd te zijn.”

Redenen waarom de verwijzende rechter twijfels heeft bij de toepassing en uitlegging van het Unierecht

- 10 Het begrip „*verlener van diensten in verband met de oprichting en werking van juridische structuren of rechtspersonen*” in de nationale regelgeving (de antiwitwaswet, die de voorkoming tot doel heeft van witwassen van geld en de financiering van terrorisme en nucleaire proliferatie) is ingevoerd ingevolge artikel 3, punt 7, van richtlijn 2015/849, waarin een definitie wordt gegeven van „*aanbieder van vennootschapsrechtelijke diensten*”.

Volgens artikel 3, punt 7, onder c), van richtlijn 2015/849 wordt onder „*aanbieder van vennootschapsrechtelijke diensten*” verstaan een persoon die als bedrijfsactiviteit ten behoeve van derden een statutaire zetel, bedrijfsadres, administratief of correspondentieadres verschaft of andere daarmee samenhangende diensten voor een vennootschap, een maatschap of andere rechtspersoon of juridische constructie verleent.

Noch deze bepaling noch de andere bepalingen van richtlijn 2015/849 preciseren of de dienst aan ondernemingen bestaande in het verschaffen van een statutaire

zetel, bedrijfsadres, administratief of correspondentieadres en verlening van andere daarmee samenhangende diensten moet worden uitgelegd als een afzonderlijke dienst die niet voortvloeit uit en geen verband houdt met een transactie bestaande in de verhuur van een onroerend goed dat eigendom is van de vennootschap.

- 11 Om een rechtspersoon of een juridische constructie in het handelsregister te kunnen inschrijven, dient de aanvrager overeenkomstig het nationaal recht aan de bevoegde instantie de statutaire zetel op te geven, die gewoonlijk [OMISSIS] ook de plaats is waar de economische activiteit wordt uitgeoefend. Tot 31 juli 2021 moest bij de opgave van de in het handelsregister in te schrijven statutaire zetel van de rechtspersoon of juridische constructie tegelijkertijd met de inschrijving de toestemming van de eigenaar van het onroerend goed met de inschrijving in het onroerend goed worden verstrekt. Vanaf 1 augustus 2021 is deze toestemming echter niet langer vereist, aangezien het volstaat om de rechtsgrondslag voor de vestiging van de statutaire zetel op het opgegeven adres aan te geven.

Zoals blijkt uit de door verzoekster aan de rechtbank overgelegde stukken, dateren de door de belastingdienst beoordeelde huurovereenkomsten die door verzoekster met de huurders zijn gesloten van vóór 1 augustus 2021, dat wil zeggen toen de wettelijke verplichting gold van toestemming van de eigenaar van het onroerend goed voor personen die hun statutaire zetel in een bepaalde onroerend goed in het handelsregister wilden inschrijven.

In feite kan dus worden aangenomen dat de toestemming inzake het gehuurde goed in de door verzoekster met de huurders gesloten huurovereenkomsten slechts een toestemming betreft die wordt gegeven om te voldoen aan de bepalingen van het wetboek van koophandel, en geen afzonderlijke vennootschapsrechtelijke dienst.

Bij beoordeling van de sinds 1 augustus 2021 geldende wettelijke voorschriften staat de vermelding van de statutaire zetel voor de inschrijving van een rechtspersoon of juridische constructie in het handelsregister bovendien los van de eigenaar van het pand, omdat geen document hoeft te worden overgelegd waaruit de uitdrukkelijke toestemming van de eigenaar blijkt, hetgeen kan leiden tot een situatie waarin de eigenaar van het pand volkomen onwetend is van de inschrijving van de statutaire zetel door de betreffende persoon.

Om deze reden is de verwijzende rechter van oordeel dat op grond van voornoemde omstandigheden niet kan worden aangenomen dat de verhuurder van de onroerende zaak een aanbieder van vennootschapsrechtelijke diensten in de zin van artikel 3, punt 7, van richtlijn 2015/849 is.

- 12 Tegelijkertijd moet in gedachten worden gehouden dat overeenkomstig de bepalingen van het wetboek van koophandel de statutaire zetel het adres is waar de rechtspersoon of de juridische constructie bereikbaar is. Het voorgaande, samen met de feitelijke omstandigheid dat de rechtspersoon of juridische

constructie daadwerkelijk op het adres van de statutaire zetel is gevestigd en aldaar economische activiteiten uitoefent, aangezien het specifieke pand met dat doel wordt gehuurd, maakt het mogelijk dit geval te onderscheiden van de gevallen waarin een statutaire zetel wordt verstrekt als een afzonderlijke dienst om een „*postadres*” of een afzonderlijk fysiek adres te verkrijgen voor het sluiten van specifieke transacties, waarop de rechtspersoon of juridische constructie in werkelijkheid geen dagelijkse economische activiteiten uitoefent.

- 13 Het argument dat het begrip „*aanbieder van vennootschapsrechtelijke diensten*” in de zin van artikel 3, punt 7, van richtlijn 2015/849 niet ziet op de verhuur van onroerende goederen in eigendom, vindt volgens de verwijzende rechter steun in de bepalingen van overweging 8 en artikel 2, lid 1, punt 3, onder a), b)-i), c) en d), van richtlijn 2015/849, aangezien deze richtlijn met betrekking tot transacties in onroerende goederen zowel van toepassing is op notarissen en andere onafhankelijke beoefenaars van juridische beroepen als op vastgoedmakelaars. Daarentegen worden aanbieders van vennootschapsrechtelijke diensten voor de toepassing van deze richtlijn van voornoemde personen onderscheiden als afzonderlijke entiteiten, zonder dat een verband wordt gelegd met onroerendgoedtransacties.
- 14 Tegelijkertijd kan niet worden voorbijgegaan aan artikel 2, punt 7, van richtlijn 2015/849, dat bepaalt dat wanneer de lidstaten voor de toepassing van dit artikel het witwasrisico of het risico van terrorismefinanciering beoordelen, zij bijzondere aandacht besteden aan elke financiële activiteit ten aanzien waarvan het door haar aard bijzonder waarschijnlijk mag worden geacht dat zij kan worden gebruikt of misbruikt voor witwassen of terrorismefinanciering.

Derhalve kan worden geconcludeerd dat de legitieme doelstelling van voorkoming van het witwassen van geld of van financiering van terrorisme veronderstelt dat de lidstaat het recht heeft om een ruime opvatting te hanteren van de activiteiten van personen die kunnen leiden tot het nastreven van een onwettig doel. Naar het oordeel van de verwijzende rechter is het dus mogelijk dat er zich gevallen voordoen waarin ook een verhuurder die een onroerende zaak waarvan hij eigenaar is, verhuurt door het aangaan van huurovereenkomsten, betrokken raakt bij het witwassen van geld of de financiering van terrorisme. Om de kans op dergelijke gevallen te verminderen, moet de verhuurder ook worden beschouwd als een aanbieder van vennootschapsrechtelijke diensten in gevallen waarin de verhuurder van onroerend goed een pand waarvan hij eigenaar is verhuurt aan een huurder die daar zijn statutaire zetel vestigt en er economische activiteiten uitoefent.

- 15 Ook rijst de vraag of alle personen die onroerende goederen verhuren die zij in eigendom hebben, moeten worden beschouwd als aanbieders van vennootschapsrechtelijke diensten in de zin van artikel 3, punt 7, van richtlijn 2015/849. Met andere woorden, of in gevallen waarin het onroerend goed door een natuurlijke persoon wordt verhuurd voor die persoon dezelfde vereisten dienen te gelden als voor een rechtspersoon of juridische constructie, ongeacht de

feitelijke omstandigheden, bijvoorbeeld het aantal onroerende goederen dat die natuurlijke persoon bezit en verhuurt, het feit dat de activiteit van het verhuren van het onroerend goed geen verband houdt met de economische activiteit, of andere omstandigheden.

- 16 In het licht van het voorgaande en ter verduidelijking van de toepassing van het Unierecht inzake de voorkoming van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme en van nucleaire proliferatie, acht de verwijzende rechter het noodzakelijk onderhavige zaak voor te leggen aan het Hof van Justitie van de Europese Unie.

[OMISSIS]

Dictum

Overeenkomstig artikel 267 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie [OMISSIS] heeft de Administratīvā rajona tiesa

besloten:

1. Het Hof van Justitie van de Europese Unie te verzoeken om een prejudiciële beslissing over de volgende vragen:

1.1. Moet het begrip „aanbieder van vennootschapsrechtelijke diensten” in artikel [3], punt 7, onder c), van richtlijn 2015/849 aldus worden uitgelegd dat het een afzonderlijke dienst betreft die niet voortvloeit uit en geen verband houdt met een transactie bestaande in de verhuur van een onroerend goed dat eigendom is van de verhuurder, ongeacht of de [verhuurder] er al dan niet mee heeft ingestemd dat de huurder zijn statutaire zetel in het gehuurde goed vestigt en daar transacties verricht?

1.2. Indien het antwoord op de eerste vraag ontkennend luidt, moet het begrip „aanbieder van vennootschapsrechtelijke diensten” in artikel [3], punt 7, onder c), van richtlijn 2015/849 dan aldus worden uitgelegd dat in gevallen waarin het onroerende goed door een natuurlijke persoon wordt verhuurd, voor die persoon dezelfde vereisten dienen te gelden als voor een rechtspersoon of juridische constructie, ongeacht de feitelijke omstandigheden, bijvoorbeeld het aantal onroerende zaken dat die natuurlijke persoon bezit en verhuurt, het feit dat de activiteit van het verhuren van het onroerende goed geen verband houdt met de economische activiteit, of andere omstandigheden?

2. De procedure te schorsen in afwachting van de beslissing van het Hof van Justitie van de Europese Unie.

[OMISSIS] [procedurele informatie, handtekening van de rechter] [OMISSIS]
[OMISSIS]